

(Exper)tiză

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Ne-am petrecut o clipă pe-aleile-nserării
Cu pași mărunți, iubite, când cinici, când distanți,
Am rătăcit degrabă penumbrele răbdării
Și-am învățat cu timpul că suntem ignoranți.

Amestecând în joacă emoții și arsenic,
I-am invitat pe alții să guste din pahar,
Înșelător păcatul din fructul cel edenic
Amețitor de dulce și dureros de-amar.

Azi ne privim cu teamă, nostalgici câteodată,
Ne suplinesc absența o Evă și-un călău,
La marginile lumii mai stă crucificată
Iubirea mea ce poartă și-acum numele tău.

- Ieri ne-am propus, iubito, să explorăm plăcerea
Cu pași mărunți sau repezi, cu litere de foc,
Când tumultoși ca lava, când îmbinând tăcerea
Cu alfabetul vieții lipsit de echivoc.

Am rătăcit prin Eden și-am străbătut Infernul,
Iubirea am gustat-o și-n piept am găzduit
O pasiune vie ce-mi penetrează sternul
Mai tandră ca romanța. Pe-o lamă de cuțit

Alunecăm prin vreme, tu mă petreci pe-aleea
Destinului ce pașii mi-i poartă amprentați
Într-o poveste-n care ești doar a mea, femeia
Care-mi descuie gândul cu ochii migdalați.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș